

העלון טעון גניזה
עלון מס' 842
שבת כיתצא
שנת תשפ"ו

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת כיתצא

רבינו תם	צאת שבת	הדלקת נרות	פליג המנחה	ירושלים
8.33	7.53	6.41	5.59	
8.30	7.55	6.59	6.01	תל אביב
8.30	7.56	6.49	6.02	חיפה
8.29	7.54	6.57	6.00	באר שבע

הפטרה: "רני עקרה"

ההלכה השבועית

הלכות סליחות

א. צריך לברך ברכת התורה קודם הסליחות, מפני הפסוקים הנאמרים בסליחות.

ב. קהל ועדה שאי אפשר להם להשכים לסליחות בעוד לילה, יכולים לומר סליחות גם בשעת הבוקר המוקדמת לפני תפילת שחרית, או אפילו לפני תפילת מנחה. וטוב שאז החזן שאומר הסליחות יתעטף ציצית, מעין מה שאמרו חז"ל בראש השנה (יז:) ויעבור ה' על פניו ויקרא, א"ר יוחנן אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור, והראה למשה סדר תפלה, ואמר לו, כל זמן שישראל חוטאים, יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם. ואמר רבי יהודה ברית כרותה לי"ג מדות שאינם חוזרות ריקם, שנאמר אנכי כורת ברית. וכן במחנות הצבא כשאי אפשר לומר סליחות באשמורת הבוקר, יאמרו הסליחות קודם תפלת שחרית או קודם תפלת מנחה.

ג. יחיד שנמצא בבית כנסת שנוהגים לומר שם סליחות וי"ג מדות קודם חצות לילה, ישב בדד וידום, ולא יענה י"ג מדות עמהם, ויותר טוב שיצא משם.

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים (כג, ה)

עמון ומואב אינם ראויים לדבוק בעם ישראל, מאחר שלא קדמו את עם ישראל בלחם ובמים, ולא גמלו להם, כפי שהיה ראוי להם בהיותם צאצאיו של אברהם אבינו, שהיה נותן מפתו לכל עובר ושב. הנה כי כן, מידת החסד הטבועה בנו בדמנו, הנה אחת מן המדות המאפיינות את עם ישראל, שהם בישנים, רחמנים וגומלי חסדים, וביתר שאת היא מתגלה בשעותיו הקשות של עם ישראל. המעשה המופלא הבא, המופיע בספר "אמרו צדיק": היה זה בימי מלחמת השחרות, אימת הימים הורגשה היטב גם בתל אביב, כשתושבי נוה צדק וכרם התימנים חשו אותה על בשרם היטב, בשמשם מטרה ישירה לירי הערבים. בלית ברירה, כשגברו ההתקפות וקים היה חשש מוחשי לחייהם, החלו התושבים לנוס על נפשם, ולעקור מבתיהם פנימה אל תוככי תל אביב, כשמטרתם להתרחק יותר ויותר מן השכונות הגבוליות. בן לילה הפכו מאות משפחות מסודרות ומבוססות לפליטי מלחמה. הפליטים שוכנו בבתי הספר בעיר, במוסדות צבור ובכל מבנה פנוי, וברי המזל שביניהם, זכו להתארח בבתי קרובים שפתחו לפנייהם את דלתות הבית ודלתות הלב. אחת מתוך אותן משפחות, פליטות נוה צדק, אשר מנתה אב, אם וארבעה ילדים, נמלטה מביתה לאחר חצות הלילה, תחת אש צולבת. כשרק מטלטלים ספורים עליהם, חלפו דרך שכונת כרם התימנים, שאף היא היתה חשופה לאש, וכשהם נושמים לרוחה מצאו את עצמם סוף כל סוף ברחוב אלנבי, והתקדמו באטיות אל תוך רחוב ביאליק. רק כעת התפנו ההורים לחפש מקום לשהות בו. הלילה היה עדין בעצומו, מותיר חותם אפל על רחובות תל אביב. הילדים החלו רוטנים על הדרך הארוכה ועל רגליהם הכואבות, וההורים נאלצו להציץ לתוך הבתים, לחפש איזשהו מבנה פתוח, כדי להתמקם בו. עד מהרה מצאו מבנה כזה, בדמות מרתף של בית פרטי. הדלת היתה פתוחה והילדים נדחקו פנימה, ההורים חדרו אחריהם, מגלים את המקום ריק מאדם. כשרק כמה ספסלים ושולחנות מצויים בו. כפליטים חשו עצמם כבעלי סמכות לפלוש, ומאחר שלא היו שומרי תורה ומצוות לא הוטרדו במיוחד מאיסור הגזל שמעורב בענין. סדרו לעצמם, איפא, מטות מן הספסלים, ועד מהרה נרדמו. כשהתעוררו הילדים בבקרו של יום, הם הציצו החוצה בסקרנות, וכשהבחינו בגינה רחבת ידיים, מהרו לצאת מן המרתף ולשוטט בה בהנאה. רק כעת נגלו לעיניהם של חסידי האדמו"ר רבי ישראל מהוסיאטין זצ"ל, אשר נדהמו כליל, המרתף שיק היה לרבי, וכמותו גם הגינה, איך העזו הפולשים לחדור למעוז הקדוש הזה? לא דקות ספורות התחלפה לה התדהמה בזעם על החוצפה והעזות בפלישה מעין זו, והחסידיים נמנו וגמרו בינם לבין עצמם, שמיד לאחר התפילה, יגשו אל אבי המשפחה, ויבהירו לו בצורה ברורה, שעליו להתפנות מן המקום באופן מיידי, וכי לא יעלה על הדעת שמשפחה שלמה תשהה במקום ותפריע לרבי הקדוש, ובפרט כשאינם שומרי תורה ומצוות, ואיש אינו יודע כיצד ינהגו בשבת. המשימה הוטלה על אחד מן החסידיים, ר' גרשון שמו, ומיד לאחר התפילה, הוא מהר לגשת לאבי המשפחה ועדכן אותו במקום המיוחד ש'בחר' עבור ילדיו. בתחילה הופתע האב, הוא לא העלה על דעתו, שהוא פולש אל בית הרבי ואל בית המדרש שלו, אולם כששמע את הדרישה הבלתי מתפשרת להתפנות, סרב בכל תוקף. "לא אטלטל את הילדים שוב", אמר נחרצות, "עד לסיום המלחמה, אני מתכוון להשאר כאן..." ובעזותו כי רבה הוסיף: "תגידו תודה, שלא נכנסתי לתוך הבית עצמו..." ר' גרשון, כמובן, לא הרים את קולו, ולא השמיע באזניו דברים בוטים, וכשראה שכל טעון שהוא משמיע וכל הצעה שהוא מעלה נדחים מיד, שב אל בני החבורה וספר על כשלונו השליחות. בשלב זה תססו הרוחות יותר, ולאחר דין ודברים ממושך, החליטו החסידיים, כי עליהם להזמין סבל, שיפנה את המשפחה בכח לאחד מן המרכזים הצבוריים שהוקדשו לפליטים. אחד המקורבים, ששמע על ההחלטה, בקש לערב בעניין את הרבי, לספר לו על האירוע ועל ההחלטה, ושני מקורבים אחרים מהרו להכנס אל הקודש פנימה ולעדכן את הרבי במתרחש. הרבי האזין לדברים בתשומת לב וכשהשתתקו, אמר מיד: "האם האנשים הללו שתו כבר משהו הבקר? האם הילדים קבלו משקה חם? הלא להם יש דין של 'אכסנאי שבא לעיר' ועלינו מוטל הדין של 'על עסקי אכילה ושתייה שואלים אותו'...אחר כך, ותוכלו להזמין את הסבל שרצייתם, אך הורו לו שבטרים יכנס אליהם יבוא אלי, רצוני לראות אותו". חסיד אחד מהר לגשת למטבח, להכין משקה חם ולהגיש לבני המשפחה, והאחרים מהרו להזמין סבל, רכסו את כפתורי חולצתם, שוו לו מראה מכובד משהו והכניסוהו פנימה. הרבי שוחח איתו דקות ספורות ביחידות. לאחר מכן יצא הסבל מן החדר, פנה אל המזמינים ואמר: "לעבודה!". ר' גרשון הורה לו את הדרך למרתף, אחריהם החלו צועדים כל החסידיים שהשתתפו בדיון, ולמרבה תדהמתם, ליד גרם המדרגות הצטבר אליהם גם האדמו"ר בכבודו ובעצמו...השתוממותם של החסידיים גברה מרגע לרגע, כשהבחינו שהאדמו"ר מתקדם גם הוא לעבר המרתף, ככל הנראה, הבינו, רוצה הוא לראות במו עיניו את הענין כולו בא אל סיומו הטוב. הסבל נכנס פנימה, חסם בגופו את כל חלל המרתף ואמר משהו למשפחה היושבת בפנים. איש לא הצליח לשמוע את דבריו, והחסידיים שצפו למחאות ולהתנגדות בתגובה, הופתעו לראות אותם קמים מיד, מארגנים את צרוותיהם ומוסרים אותם מרצונם לידי הסבל. כעת פסע הסבל קדימה נושא את הצורות, אחרי צעדה המשפחה כולה, ואחריהם - הרבי, כשבעקבותיו כל שאר המשתתפים... הסבל צעד לאורך הגינה, פנה שמאלה לכוון הרחוב,

המשך בעמ' הבא

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinon.org או הכנסו ל- www.hasdeyinon.org או בואצפ: 050-9580500

סיפור השבוע

מעשה בן מלך - המשך מלפני שבוע:

עלינו בטוב ובחסדו הגדול. אבל גם מסע בן אלף מילין מתחיל בצעד אחד קטן. אם לא תתחיל בצעד הראשון - תשאר בנקודת ההתחלה ולעולם לא תשיג מאומה. הוא הסכים. אמרתי לו: "תתחיל במשהו קטן, שאינו דורש ממך שום מאמץ או הקרבה". ואז הצעתי לו הצעה מעשית: "בכל יום ששי, לפני שבת, תנתק את הנורה במקרר. במוצאי שבת תדליק אותה מחדש". אבל הנהג לא הבין: "כבוד הרב, לצערי אינני שומר שבת. אני מדליק אור בשבת, נוסע בשבת, מעשן בשבת. איזו תועלת יש בכבוי נורה אחת קטנה במקרר? אמרתי לו: "אדם הלך ברחוב לתומו, עצר אותו בריון משועמם והינחית עליו שלוש מכות אגרוף חזקות. בעודו מתפתל מכאבים הוא רואה את אגרופו הקמוץ של הבריון עושה את דרכו לכיוונו. נעמד האדם המכה לפני הבריון ואמר לו: 'הואיל וכבר נתת לי שלושה אגרופים, אתה יכול להוסיף ולהכות אותי עוד ועוד כאוות נפשך'... מה תאמר על תגובתו של האדם המוכה? השיב הנהג: "הוא טיפש וחסר דעת. וכי בגלל שחטף ממנו מכות, אין לו בעיה לקבל ממנו מכות נוספות? לא צריך להיות חכם גדול כדי להבין שכלל שיכה אותו פחות - כך פחות יכאב לו". אמרתי לו: "ישמעו אזניך מה שפיו מדבר. וכי מפני שאתה מעשן בשבת ונוסע בשבת, אתה יכול לחלל שבת עוד? ועוד כאוות נפשך? בכל פעם שאתה פותח את המקרר נדלקת נורה ונגרם חלול שבת. כשהנורה מנותקת - יש פחות חלול שבת! כשאתה מפחית את כמות חלול השבת שלך, אתה נותן משהו לקב"ה. אל תזלזל בזה" נפרדנו לשלום. עבר זמן. יום אחד הזמנתי מונית. התישבתי ליד הנהג, יהודי חובש כיפה ועטור בזקן. הוא נראה לי מוכר, אך לא זיהיתי אותו. הוא הביט בי ואמר: "אינך מזהה אותי, כי בפעם הקודמת שהסעתי אותך במונית הייתי בלי זקן ובלי כיפה"... זה היה, כמובן, נהג המונית ששמע ממני את הספור על בן המלך המאומץ. שאלתי אותו מה השתנה מאז, והוא אמר לי בהתלהבות ובהתרגשות גדולה: "אין לך מושג מה חוללה הקבלה הקטנה שקבלתי על עצמי! "אחרי תקופה שבה הקפדתי על ניתוק הנורה במקרר בשבת, אמרתי לעצמי: מדוע לכבות רק את הנורה הזו, ומה עם שאר הנורות שבבית? לאט לאט הוספתי עוד קבלה ועוד קבלה, עד שבסופו של דבר החלטתי לשמור שבת". "אך לא הסתפקתי בכך שאני עצמי שומר שבת. מה עם אשתי ומה עם ילדי? וכי הם אינם יהודים? וכי אותם הקב"ה לא צווה לשמור שבת? וכי הם אינם צריכים להחזיר לבורא עולם תמורה מלאה על כל מה שהוא נותן להם? וכך כל הבית התחיל לשמור שבת". "ומה עושים בבית של שומרי שבת? הלכתי לבית הכנסת, התפללתי קבלת שבת, עשיתי קידוש. ואז המצפון יסר אותי: מדוע שבת כן וכשרות לא?... וכך הרחבתי את גבולות הקדושה, שלי ושל כל בני הבית, עד ששנינו את כל אורחות חיינו. כל הבית השתנה מן הקצה אל הקצה. בחסדי שמים, בתחילת השנה העברתי את ילדי למסדות חנוך תורניים". נהג מונית חילוני הפך את כל הבית שלו לבית של תורה! והכל בזכות 'קבלה' קטנה אחת שקבל על עצמו במהלך נסיעה אקראית...

שש באמרתך

בתחילה הוא ניסה לדחות את דברי היועץ, אך מתגובתו של המלך הבין בן המלך שיש דברים בגו. הוא פרץ בבכי ואמר למלך "אינני מוכן לחיות בשקר, אני חייב לדעת את מוצאי האמת". אמר לו המלך: "זכית ביועץ חכם! אכן, אינני אביך מולידך. הייתי חשון בנים והצטערתי מאד שלא יהיה מי שירש את כסאי, על כן החלטתי לאמץ לי בן שיגדל בארמון המלך, ובהגיע העת יירש את כסאי. באופן טבעי הייתי אמור לאמץ בן ממשפחות מלוכה ואצולה, אך נמנעתי מלעשות זאת כי לא רציתי שהדבר יודע בין המלכים. על כן הרחקתי לכת ואימצתי תינוק מפשוטי העם, שאיש אינו יודע אודותיו מאומה. התינוק הזה הוא אתה!" קרא 'בן המלך' ליועצו החכם ואמר לו: "גוזרני עליך במצות המלך לגלות לי כיצד ידעת להכיר בי שאינני בנו האמיתי של המלך אלא בן מאומץ שמוצאו מפשוטי העם. וכי נביא אתה?!" אמר היועץ: "לא נביא אנכי ולא בן נביא. דבר אחד ידעתי להכיר בך: אינך בן מלכים! וממילא הסקתי שהמלך אימץ אותך לבן". תהה 'בן המלך': "ומנין לך שאינני בן מלכים?" אמר היועץ: "בבני מלכים טבועים תכונות אצילות וגיונוני מלוכה. הם אינם מורגלים בדקדוקי עניות אלא חיים חיי רחבות ושפע, וכשנותנים - נותנים ברוחב יד ובשפע. כשאדם מציל את חייו של בן המלך, בן מלך אמיתי מרעיף עליו ברוחב לב מתנות יקרות מאוצרות המלך". המשיך היועץ ואמר: "בעצות שיעצתי לך, זכיתי להציל את חיך ואת ממוןך, אך בתמורה נתת לי שטר אחד עלוב על הצלת החיים ושטר אחד עלוב על הצלת הממון. דבר אחד ידעתי: כך אינו נוהג בן מלכים! מכך הסקתי את המסקנה המתבקשת, שאינך בן מלכים אלה מאומץ על ידי המלך, ולא עוד אלא שמוצאך איננו ממשפחת אצולה אלא מפשוטי העם המורגלים בדקדוקי עניות". התמורה שלנו לקב"ה על כל חסדיו - עד כאן הסיפור. נהג המונית האזין ברוב קשב, ולבסוף אמר: "הספור יפה, אבל מה הוא קשור אלינו?" אמרתי לו: "אנחנו באמצע חודש אלול. חמישים ושנים ימים, כמניין "בן", מראש חודש אלול ועד שמיני עצרת, אנו בנים של מלך, מלכו של עולם. הקב"ה נותן לנו חיים, בריאות, פרנסה. הוא נותן לנו הכל! יש לנו מח ולב, אנו הולכים על שתי רגליים, רואים בעיניים, שומעים באזניים. הכל ממנו! ומה אנו נותנים לקב"ה בתמורה?" מצווה פה, מצווה שם... עושים איזה מעשה חסד, נותנים כמה שקלים לצדקה, חוטפים תפילה או שיעור. כמה עלובה היא התמורה שאנו נותנים לבורא עולם על כל מה שהוא נותן לנו! כך לא מתנהג בן של מלך אלא רק אסופי מן השוק!" "אוי! כמה שאתה צודק!" אמר הנהג. אמרתי לו: "לא מספיק להיות צודק, צריך להיות חכם... והחכם - עיניו בראשו. כשעולה בו רגש של התעוררות, תכף ומיד הוא מקבל על עצמו קבלה רוחנית כלשהי, אפילו משהו קטן, העיקר להכות בברזל בעודו חם, כי אם יתמהמה - הרגש יתקרר והוא ישאר בלי כלום". "אבל איזו תועלת יש בקבלה רוחנית קטנה?" שאל הנהג. "הרי לפני רגע אמרת שאנו לא יודעים להחזיר לה' תמורה הולמת על כל מה שהוא נותן לנו. קבלה רוחנית קטנה היא תמורה עלובה ביחס למה שמגיע לו על כל מה שמשפיע עלינו!" "אכן", עניתי, "היעד הסופי הוא להשיב לקב"ה תמורה הולמת על כל מה שמשפיע

המשך מטעמים לשולחן: וכאשר הגיע סמוך לשער הגינה החיצוני, סטה ממסלולו, ובמקום לפנות ימינה לעבר שער היציאה, פנה שמאלה לכוון הבית, עלה על שתי המדרגות הנמוכות ונכנס לתוך בית הרבי, דרך הכניסה הראשית. הקהל הדומם היה כה מופתע, עד שהביט בנעשה באלם, וצעד אף הוא פנימה, הסבל התקדם אל תוך הפרוזדור ימינה, אל עבר המטבח, חצה אותו ויצא אל ההול שמאחוריו, שחלונותיו פונים אל הגינה. שם הניח את המטלטלים ופנה ואמר למשפחה: "הרב צווה שכאן תתגוררו ומן המטבח הזה שמאחוריכם תאכלו!". או אז חיך לעבר החסידים כגיבור ראשי בפעולת הטעיה מוצלחת, הפטיר שלום ויצא, מבלי לדרוש שכר על עבודתו. הרבי, שהבחין בעיניים השואלות שתלו בו החסידים, אמר מיד: "הפליטים הללו, אחינו הם, הם נמלטים מן האש, ומחפשים מקלט בתוכנו, כך צריך לעשות להם, לא ברחוב, לא במרתף ולא בבתי ספר! כאן, אתנו עמנו בביתנו!" ואכן, שבועות מספר התגוררה המשפחה בתוך אותו החדר. במשך הזמן הם השתלבו באוירה, חבשו כסוי לראשם, הצטרפו לתפילה, ובעיקר שמרו על השקט ועל הפרטיות בבית הרב, בהבינם היטב את החסד הגדול שגמל עמם.

ומתוך האור

שו"ת הלכתי מאת הפוסק הגאון רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: שקית ניילון שנושא בתוכה את שקית התפילין בקביעות וייחודה לזה, האם אפשר להשליכה לאשפה או שיש בה קדושה?

תשובה: אין בה קדושה. רק תשמיש דתשמיש יש בו קדושה (כלומר קופסת הפלסטיק של הבתים היא 'תשמיש ראשון', ושקית הקטיפה היא 'תשמיש שני'). מקור: שו"ע סימן קכד.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

היה שותף בהפצת העלון

בתרומה של 101 ₪ אתה מזכה אלפי משפחות מדי שבוע לתרומות: באשראי 1700-720-500 / בבנק הדואר חשב' 3640582

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

סבלתי כאבי תופת במפרקים בצורה כזאת שלא יכולתי בכלל לזוז, אפילו פעולה הכי קטנה כמו לפתוח בקבוק או דלת, אפילו לרדת במדרגות לא יכולתי לבצע. הדבר הקשה מכל היה הקימה מהמיטה שבקושי יכולתי לרדת ממה, במשך תקופה ארוכה חייתי על משככי כאבים, על מנת שאוכל לתפקד בבית בצורה מינימלית. הגיע לידי העלון "תפארת ינון" וקראתי שם על הפדיונות שעושים ב"חסדי ינון" והסיעתא דשמיא שיש שם ואנשים רואים ישועות. החלטתי גם לעשות לעצמי "פדיון נפש", וישתבח הבורא! מאז התחלתי לראות שיפור לאט לאט וברוך השם - חזרתי לעצמי, אני מתקשרת לשתף ולהודות להשם... חסדי השם כי לו תמנו כי לא כלו רחמיו... ר-ד מהמרכז

חדשיים לפני חתונה, התעוררו כל מני ספקות ודברים לאחר האירוסין, שלא נראו לי. ביום חמישי התקשרתי והזמנתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" בקשתי הכוונה מהשם, לדעת מה לעשות, עם ההחלטה המכרעת. אם זה סתם חששות שיעלמו ואם יש בעיה אמיתית שאדע מזה. יומיים לאחר מכן, אני מתקשרת לבשר, שנודע לי בסיעתא דשמיא שהבחור היה על כדורים, לא בריא בנפשו. ובנוסף היו עוד דברים שהתגלו לי, שחשדתי וקיבלתי על זה הוכחה. זה אמנם כואב ומאכזב אבל אני מרגישה שמשמים רחמו עלי. שזכוי הרבים יעמוד לזכות ואמצא את זוגי האמיתי בעזרת השם, בקרוב ובלב שמח... בעילום שם

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו וקשונו שמר מצרות נפשו (חסדי ינון, כ"א ב"ה)

מיום ברא ה' אלקים אדם על הארץ עד היום הזה כל אשר עבר על נפשנו חטאת הלשון היתה בעוכרינו.

הביטו נא וראו בעין הבחינה הנכונה כי מיום ברא ה' אלקים אדם על הארץ עד היום הזה כל אשר עבר עלינו חטאת הלשון היתה בעוכרינו. היא ראשית פרי כל חטאות, ממנה יבואו ואליה ישובו כל התלאות אשר מצאו את עמי. הוא העוון אשר בעבורו נגזרה מיתה על בני תמותה. כי הנחש הקדמוני היה ראש המדברים בלשון הרע. על ידו נמכר בכסף צדיק, בעבורו נגזרה בכיה לדורות. בגללו נחלקה מלכות יהודה וישראל, וממנו נסבב חורבן הבית הראשון גם את השני. על אודותיו גלינו מעל שולחן אבינו (כאשר האריך בזה הרב החסיד בספרו של"ה זצ"ל).

אמרת הצדיק

כדאי ללמוד מוסר כל ימי חיי אף אם לא יועיל לו אלא לשמור פיו מפעם אחת לשון הרע.
רבי ישראל מסלנט

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

הכלה שלי היתה צריכה לעבור ניתוח בריאטרי, התחילו כל מני עיכובים מטעם הקופה, נשלחה לעוד בדיקות ועוד בדיקות, וכל פעם מוצאים משהו חדש. והתאריך של הניתוח מגיע ועדיין אין אישור מהקופה. הרגשתי שמטרתם אותה סתם. באיזשהו שלב אבדתי כבר את הסבלנות, איך אומרים-הורדתי כפפות, התקשרתי ל"חסדי ינון" והזמנתי לה "פדיון נפש", שיאשרו לה את הניתוח מהקופה וגם שיעבור בהצלחה ובקלות... ובסיעתא דשמיא, פתאום אישרו לה את הניתוח מידיית והניתוח עבר בהצלחה ברוך השם!...הודו להשם כי טוב!

בעילום שם

שבוע שעבר זכיתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" שאזכה להשכיר את היחידת דיור בסייעתא דשמיא. להפתעתי הרבה, כבר תוך כמה שעות בלבד פנו אליי שוכרים מתאימים. לאחר מכן המשכנו בתהליך, ואתמול, בחסדי השם, חתמנו על חוזה. אני מודה לה' יתברך על החסד הגדול, וגם ל"חסדי ינון" השליחים... יהי רצון שה' ימשיך להרעיף שפע, ברכה וישועות על כל עם ישראל.

ר.ל

הבן שלי, השם ישמור אותו, מאוד רצה להוציא רשיון, ולצער הרב נכשל פעמיים בטסט. כשראיתי את עוגמת נפש שהייתה לו מכן, החלטתי בטסט השלישי להפתיע אותו ולעשות לו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", לאור הכרותי את הישועות שרואים שם. ותודות לשם יתברך, הוא עבר בהצלחה! היפלא מהשם דבר...

ש.א מהצפון

בס"ד

מטבע הישועות
שקל הצדיק

השקל הצדיק הוא מטבע הישועות, המיוצר על ידי חסדי ינון, המיועד לסייע ולעזור לנפשות רבות. המטבע מיוצר מתכתיים יקרים, ומכיל בתוכו כוח עליון, המעניק לנפשות רבות ישועות וחסד.

לפרטים בקו הישועות 1700-720-500

חסדי ינון

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות גדידה וחדר - פעמית! לדורות שותפים בזקמה -

ביתן להקדשו ולהנצחתו:
לעילוי נשמות | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה | ארץ צדק | ספסלים | סנדלים | ספר קודש | שולחנות
כל תרומה תיכף נטף בבנין מקדש נענו, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:
1700-720-500 ☎ 050-9580500
או חשב' 3640582 - בנק הדואר 09 - סניף 01 (נא לציין עבור מה)

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

אחד מגדולי הנדיבים בארה"ב הלך לבית הכנסת להתפלל "ערבית", והנה רואה הוא יהודי, הנראה כאדם מסכן ועני, שופך ליבו בתפילה בכוונה ובבכיות גדולות. כשנסתיימה התפילה נגע בעדינות בגבו כדי לשאול אותו על מה בוכה ומה בקשתו, אך היהודי לא הגיב לפי שהיה עדיין באמצע תפילתו. הנדיב שמיהר לדרכו, קיבל רוח נדיבות, וקודם שיצא כתב ליהודי המחאה על סכום גדול והניחו תחת סידורו. בלכתו הביתה תהה הנדיב לעצמו: "מה ראיתי לתת סכום גדול לאדם שאיני מכיר?" בחלוף זמן מה, הגיעו לאותו נדיב שני שליחים מארץ ישראל ושאלוהו האם הוא מכיר את פלוני מירושלים, וזה והשיבם כי אינו מכירו. להפתעתו הם סיפרו לו כי אותו האיש תלמיד חכם מופלג, שהגיע לארצות הברית כדי לאסוף כסף לפרוע חובותיו ולחתן את ילדיו. אולם, ברוב עדינותו בקושי הצליח לאסוף כדי דמי נסיעה בחזרה. לפני שובו לארץ, מרוב צער, החליט להשליך יהבו רק על הקב"ה, ולעמוד בתפילה ובבכי כל היום בבית הכנסת, ולבקש את כל הנצרך לו. לאחר שסיים תפילתו נעשה לו נס ומצא תחת הסידור שלו המחאה על סכום גדול שכיסה כל צרכיו... (הרב הלל בריסק) לעיתים הימים שלנו לא בשיאם, הרוח יורדת, היאוש מחלחל. לא תמיד ניתן לעשות משהו בדרך הטבע, אולם מעל הטבע אפשרי ואף רצוי - פשוט לפתוח את הפה, לבקש, להוריד דמעה. אנשים רבים התפללו ונענו. גם אתה, לא רק בשעת משיב, תרים ראש, תבקש, תתפלל, ובעזרת ה', תקבל את מה שהכי מתאים בשבילך. תפילה היא מספר מילים שיכולות לחולל ניסים, תשתמש בה, היא יכולה להציל אותך...

רונן קרמ

פדין נפש מיוחד ב"חסדי ינון"

בערב ראש השנה

אשפה טובה ומקורב...
הכסף אחיימ אוקים אשכאם...

למסירת שמות בצירוף פרטים מלאים

בקו הישועות

1700-720-500 ☎ 050-95-80-500 🌐 www.hasdeyinon.org

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה
בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף
דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות
ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך
ספר יקר זה של רבנו בחי זיע"א
להיות מונגש לכל בר בי רב דחד יומא
(הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

או באתר:

www.hasdeyinon.org

לרכישה ב"חסדי ינון":

1700-720-500

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

